

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobkyně: **Mgr. E.P.**, zast. JUDr. Petrem Pustinou, advokátem se sídlem Olivova 116., Říčany, za účasti PhDr. J.B. a PhDr. V.B., zast. JUDr. Ivanou Papežovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 57/547, Praha 7, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.2.2009, čj. ZKI-O-151/1023/2008Ves,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osobám zúčastněným na řízení se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu (dále jen „žalovaný“) č.j. ZKI-O-151/1023/2008 Ves, ze dne 6.2.2009, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ ze dne 28.11.2008, čj. OR-282/2007-209-27, jímž rozhodl o zamítnutí žádosti žalobkyně o provedení opravy zákresu, neboť se nejedná o chybu dle § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrálního zákona“). Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že zákres mezi pozemky parcelní číslo st. 37, 308/2 a 308/3 v katastrálním území

Dolní Lomnice u Kunic zůstane v souboru geodetických informací katastru nemovitostí na mapovém listu VS- VI-18-9 nezměněn.

Žalobkyně v podané žalobě nejdříve popsala skutkovou situaci vzniklou před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí:

Uvedla, že je výlučnou majitelkou pozemku parc.č. 308/2- travní porost o výměře 2.076 m² v Dolní Lomnici, zapsaného u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ, na listu vlastnictví č. 1229 pro katastrální území Dolní Lomnice u Kunic. Majiteli sousedních nemovitostí, zejména pozemku parc. č. 308/3 - zahrada o výměře 521 m² v Dolní Lomnici jsou manželé PhDr. V.B. a PhDr. J.B., oba bytem P. 8, P. 2059. Tento pozemek je zapsán u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ, na listu vlastnictví č. 591 pro katastrální území Dolní Lomnice u Kunic. Žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. 308/2 od roku 2003. V minulosti byl tento pozemek minimálně 2 x předmětem nesprávného zakreslení v pozemkových mapách vedených Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ. V souvislosti s přechodem vlastnického práva kdy měla žalobkyně zájem předmětný pozemek parc. č. 308/2 samozřejmě využívat jako jeho nový vlastník, když i předtím celou řadu let tento pozemek využívala, stejně tak, jako její právní předchůdci, začalo docházet ze strany manželů PhDr. V.B. a PhDr. J.B. ke komplikacím a problémům. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla zájem si zajistit veškeré dokumenty a podklady k nemovitostem, které získala do svého vlastnictví, upozornila manžele B. na nesprávné vyznačení hranic, resp. slučovacích značek v katastru nemovitostí. Od roku 2003 se však manželé B. začali chovat jako vlastníci části pozemku parc. č. 308/2 situované podél jejich nemovitostí a to parc. č. 37 a parc. č. 308/3, které přešly do vlastnictví právních předchůdců manželů B., manželů Z., na základě kupní smlouvy ze dne 20.11.1985. Od roku 2003, resp. od roku 2004, začali manželé B. vyvíjet zájem o tuto část pozemku, začali sekat travu na tomto pozemku a dokonce byli schopni umístit na předmětnou část pozemku parc. č. 308/2 ceduli s nápisem soukromý pozemek. Žalobkyně se domnívá, že je nepochybné, že ze strany manželů B. se v tomto směru jednalo o ryze účelové jednání ve snaze zřejmě získat vlastnické právo, či nárok na uvedenou část pozemku parc. č. 308/2, přestože pozemek podél pozemku parc. č. 37 a pozemku parc. č. 308/3 z jedné strany a podél pozemku parc. č. 317 a 319/2 z druhé strany je pozemkem, který je součástí pozemku parc. č. 308/2. Žalobkyně se obrátila na Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ, a to se žádostí o opravu chyby, když na jednu stranu Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ uznal, že došlo k chybě, zjištěné žalobkyní, na druhou stranu však v rámci svého stanoviska ze dne 25.10.2007 uvedl, že řízením o opravě chyby nelze řešit spory o vlastnictví, když opravu chyby vzniklé dle § 8 odst. 1 písm. a) zák. č. 344/1992 Sb., lze provést pouze u chyby vzniklé zřejmým omylem. Nelze ji provést v záležitosti nejasné, či sporné. Žalobkyně s tímto stanoviskem nesouhlasila. Nato Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ vydal dne 26.2.2008 rozhodnutí, pod č.j. OR-282/2007-209, v rámci kterého nevyhověl žádosti žalobkyně o provedení opravy ze stejných důvodů. Na základě odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 30.5.2008, č.j. ZKI-0-44/367/2008/Ves, prvostupňové rozhodnutí zrušil a uložil správnímu orgánu prvního stupně zabývat se vývojem geometrického a polohového určení parcel včetně vývoje vlastnických vztahů. Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - východ usnesením ze dne 14.7.2008 přerušil řízení, z odůvodněním že žalobkyně podala

žalobu na určení vlastnického práva k předmětné části pozemku. K odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o přerušení řízení žalovaný rozhodnutí o přerušení zrušil. Následně vydal rozhodnutí ze dne 28.11.2008, jímž zamítl žádost žalobkyně o provedení opravy zákresu.

Žalobkyně napadá rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, z následujících důvodů:

Žalobkyně si zajistila zpracování zprávy, která využívá všech dostupných podkladů z katastru nemovitostí i z pozemkových knih, z níž dle jejího názoru vyplývá, že chybu v pozemkových mapách učinil katastrální úřad, resp. středisko geodézie a to v souvislosti se zpracováním polohopisného náčrtu z roku 1970, v rámci kterého byly některé skutečnosti zaznamenány chybně, což se projevilo i v chybném zákresu pozemku parc. č. 308/3 do mapy. V roce 1930 došlo totiž k změnám na pozemcích parc. č. 37 a 309, kdy došlo ke zvětšení výměry pozemku parc. č. 37 na úkor pozemku parc. č. 309, když v souvislosti se zpracováním polohopisného náčrtu k ohlašovacím listům č. 6, 17 z roku 1930 došlo k chybnému zákresu situace na sousední nemovitosti a to pozemku parc. č. 308, neboť bez jakéhokoli podkladu se objevila mezi spornou částí pozemku parc. č. 308 a pozemkem parc. č. 309 slučovací značka. K tomu je nutno podotknout, že polohopisný náčrt takto zpracovaný nikdy neměl a nemá opodstatnění v žádných listinách (smlouvách, rozhodnutích, apod.) a neměl ani žádné opodstatnění, či oporu, v zápisech v pozemkových knihách. V souvislosti se sjednocováním evidence půdy, v letech 1954 - 1964 byly využity nezpracované a neodborné síly, když tak vzniklé pozemkové mapy JEP se pak ale staly jedním z podkladů při vyhotovení map navazující evidence nemovitostí. Tak došlo k hrubým chybám, které se nacházejí i v současných mapách. Žalobkyně nechala rovněž zpracovat geometrický plán tak, aby došlo k jednoznačnému určení hranic pozemku parc. č. 308/2, dále zadala vytyčení hranice předmětného pozemku tak, aby předmět sporu byl zcela jednoznačný. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem je nepochybné, že manželé B. od roku 2003, resp. 2004, se chovají účelově, když do té doby nikdy spornou část pozemku č. 308/2 neužívali, od roku 2004 začali předmětnou část pozemku užívat ve snaze zajistit si vlastnické právo. K vydržení vlastnického práva však dle názoru žalobkyně nemohlo dojít, když z dostupné dokumentace je nepochybné, že sporná část pozemku parc. č. 308/2 není a nikdy nebyla v jejich vlastnictví. Využívají tak chyby žalovaného a chybných rozhodnutí.

Žalobkyně tedy vytýká rozhodnutí žalovaného skutečnost, že žalovaný ve svém rozhodnutí cituje nesprávné výroky, nepravdivé skutečnosti a nesprávné odůvodnění rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ, proti kterým se žalobkyně odvolala a žádným způsobem je nevyvrací. V odvolání proti rozhodnutí KÚ podrobně popsala, v čem s rozhodnutím nesouhlasí a uvedla množství důkazů. Navrhovala opravu chyby v katastrálním operátu, protože došlo k chybnému zobrazení parcely č. 308/3 v katastrální mapě na základě chybného polohopisného náčrtu z roku 1970, kde na západní hranici p. č. 308/3 chybí zakreslení části p.č. 308/2 a při zákresu do katastrální mapy tak došlo k posunutí p. č. 308/3 západním směrem. Správné zobrazení skutečnosti je na GP č. 501-76/2008, který byl vypracován firmou Ing. Reiserová, geodetické práce v lednu 2008. Dále žalobkyně navrhovala navrácení slučky k p. č. 308 (resp. p.č. 308/2) podle „mapy pozemkové knihy. V minulosti byla totiž v mapě pozemkového katastru bezdůvodně vvškrábána a překreslena ve prospěch p.č.37. V pozemkové knize je zcela, jasný zápis, který jednoznačně prokazuje, že část pozemku č. 308 pastvina (označeno W) je ve

vlastnictví J.P. a M.P. (právních předchůdců žalobkyně). Tento zápis není zpochybněn žádnými jinými právoplatnými listinami a skutečnostmi, které mohou mít vliv na existenci vlastnického vztahu.“

V doplnění žaloby doručeném soudu dne 9.4.2009 (ve lhůtě pro podání žaloby -do 11.4.2009), žalobkyně zopakovala předchozí tvrzení a uvedla: Z komplexní zprávy, kterou žalobkyně přiložila k důkazům jednoznačně vyplývá, že chybu v pozemkových mapách učinil katastrální úřad, resp. středisko geodézie a to v souvislosti se zpracováním polohopisného náčrtu z roku 1970, kde na západní části p.č.308/3 chybí zakreslení části parcely č. 308/2 a při zákresu tak došlo k posunutí hranice p.č. 308/3 západním směrem. Dále došlo k vyškrabání slučky na mapě pozemkového katastru z roku 1964 a překreslení ve prospěch parcely č. 37. K účastenství na řízení se přihlásily PhDr. J.B. a PhDr. V.B., a prostřednictvím své právní zástupkyně se vyjádřili k žalobě; uvedli, že se ztotožňují se závěry žalovaného, nejsou ochotni k žádné dohodě, neboť jsou na základě darovací smlouvy podílovými spoluvlastníky par.č. 308/3 s výměrou 521 m². Shodně jako žalovaný se domnívají, že spory o vlastnickou hranici je oprávněn posoudit pouze soud v občanskoprávním řízení. Sporná část pozemku byla předmětem žaloby u Okresního soudu Praha východ pod sp.zn. 19 C 86/2008, před zahájením řízení vzala žalobkyně žalobu zpět. Navrhují zamítnutí žaloby.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že prvostupňový správní orgán ve věci rozhodl tak, že se žádosti žalobkyně o provedení opravy zákresu nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu dle § 8 odst. 1 katastrálního zákona, a zákres mezi pozemky parcelní číslo st. 37, 308/2 a 308/3 v katastrálním území Dolní Lomnice u Kunic zůstane v souboru geodetických informací katastru nemovitostí na mapovém listu VS- VI-18-9 nezměněn. Zeměměřický a katastrální inspektorát po přezkoumání toto rozhodnutí potvrdil rozhodnutím č.j. ZKI-O-151/1023/2008Nes ze dne 6.2.2009. K tvrzení žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s jejími námitkami a předloženými podklady žalovaný ve vyjádření odkazuje odůvodnění svého rozhodnutí a dále uvedl, že k nezakreslené části pozemku mezi parcelou číslo 319/2 a parcelou číslo 308/3, která sloužila jako jediná přístupová cesta k pozemku parcelní číslo 308/2 sděluje, že zobrazení v platné katastrální mapě odpovídá polohopisnému náčrtu č. 94 z roku 1970 na dělení parcely č. 308/2 a vznik parcely č. 308/3 (mikrofilm číslo 2579). Z tohoto náčrtu je zřejmé, že nově vzniklá parcela číslo 308/3 přiléhá až k parcele číslo 319/4 a 319/2. Notářským zápisem N 631/85, NZ 544/85 kupní smlouvou sepsanou notářským zápisem J. a M.P. prodávají P. a M. Z. parcelu č. 308/3 o výměře 521 m². Předmětem prodeje byla parcela, jejíž geometrické a polohové určení je dáno polním náčrtem č. 94 z roku 1970. Zda ve skutečnosti oplocení odpovídá geometrickému a polohovému určení pozemku lze zjistit vytyčením hranice předmětného pozemku parcelní číslo 308/3. Z vytyčovacího náčrtu č. zakázky 495-1/2008 vyhotoveným geodetickou firmou Ing. Jan Nedoma bylo zjištěno, že oplocení parcely číslo 308/3 neodpovídá vlastnické hranici. K námitce žalobkyně, že výsledky měření prováděné firmou Ing. Reiserová v lednu 2008 potvrzují v terénu polohovou neměnnost hranic pozemku číslo 308/3 zaměřeného v roce 1970, žalovaný uvedl, že předmětný vytyčovací náčrt číslo zakázky 501-76/07 ze dne 31.2.2008 vyhotovený Ing. Janem Maříkem na základě žádosti žalobkyně nelze použít, neboť z něj vyplývá nesouhlas vlastníků parcely číslo 308/3 PhDr. V.B. a PhDr. J.B. ZKI účastníky řízení poučil o tom, že jestliže dohoda mezi dotčenými vlastníky z různých důvodů není možná, pak nezbývá, než se v dané věci obrátit na soud, který v nalézacím řízení rozhodne, kdo je skutečným vlastníkem sporné části pozemku,tj. pozemku vymezeném na straně jedné hranicí evidovanou a zobrazenou v katastru nemovitostí a na straně druhé hranicí tvrzenou účastníky sporu. Ohledně navrácení slučky do katastrální mapy žalovaný sdělil, že žalobkyně v odvolání uvedla, že ke změně došlo pravděpodobně v roce 1930 zápisem náčrtu z roku 1930

k ohlašovacímu listu č. 6,17. Žalovaný z podkladů spisového materiálu ani z podkladů předložených žalobkyní nezjistil, kdy došlo a na základě čeho došlo ke změně slučky. Podle zápisů v knihovní složce č.10 pozemkové knihy pro Katastrální obec Dolní Lomnice se dle ohlašovacího listu č. 10 z r. 1930 v nástinu poznamenalo, že část parcely 309 zahrady je sloučena se stavební parcelou č. 37, č.d. 796. Stavební parcela č. 37 s domem č.p. 10 a parcelou 309 je dle posledního zápisu knihovní vložky č.10 evidovaná ve vlastnictví M.P. dle snímku notářského spisu ze dne 13.8.1945 č.d. 328. Poslední stav zobrazení v katastrální mapě pozemkového katastru se slučka z části parcel nacházející se mezi parcelou číslo 317 a stavební parcelou číslo 37 k parcele číslo 308 nenachází. Tato slučka není zobrazena ani na náčrtu z roku 1930 k ohlašovacímu listu číslo 6,17. Odstraňování neplatných sluček z mapy se v té době provádělo vodorovným přeškrtnutím v polovině horní a dolní části této značky, nikoliv vyškrábáním. Pokud tato slučka byla vyškrábána, nebyl to standardní postup. Chyby vzniklé již v pozemkových evidencích dnes zjištěné nelze napravovat opravou chyby podle ust. §8 KaZ, neboť tímto ustanovením lze opravit pouze chyby, které vznikly v operátu katastru nemovitostí a to i vzhledem k tomu, že podle ust. § 29 KaZ se účinností tohoto zákona považuje operát evidence nemovitostí za katastrální operát se dovozuje, že na základě tohoto ustanovení se napravují i chyby vzniklé při zakládání a vedení bývalé evidence nemovitostí. Podle ust. § 8 odst. 1 písmo b) KaZ by se opravila chyba pokud by pozemková mapa, která byla součástí operátu evidence nemovitostí obsahovala nesrovnalosti s katastrální mapou pozemkového katastru, které nebyly podloženy žádným výsledkem zeměměřických činností, ať již měřením nebo místním šetřením. Opravu chybného zobrazení by provedl Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ podle posledního stavu zobrazení v katastrální mapě pozemkového katastru. Pokud k chybě došlo v pozemkovém katastru není k provedené opravě katastrální úřad oprávněn. K nápravě, pokud není mezi vlastníky příslušných parcel shoda, je oprávněn pouze příslušný soud. Žalovaný zastává názor, že opravu zákresu v platné katastrální mapě, tak jak požadovala žalobkyně, nelze provést, neboť ZKI nezjistil, že by zákres neodpovídal listinám, na základě kterých byl proveden a ani žalobkyně nepředložila listinu na základě které by se oprava zákresu dala provést (oprava chybného a geometrického určení na podkladě výsledků zeměměřických činností, které jsou užívány pro účely katastru a písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna - § 52 odst. 3 vyhlášky Č. 26/2007 Sb.). V závěru žalovaný navrhl, aby soud žalované rozhodnutí potvrdil.

V rámci nařízeného veřejného jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích v rozsahu písemných podání doručených soudem.

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Podle ust. § 8 odst. 5 katastrálního zákona, sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.6.2008, č.j. 9 As 60/2007-42, „Chyba, k níž došlo zřejmým omylem (ad 1/), je chybou, která vznikla v katastrálním operátu na základě zápisu v něm provedeném, zejména při zápisu listin, obnově katastrálního operátu či výsledků revize údajů katastru. Přesná a vyčerpávající definice pojmu „zřejmý omyl“ přitom nebyla právní teorií ani praxí dosud vytvořena, a ke každému posuzovanému případu je třeba přistupovat individuálně. Obecně je možno za zřejmý omyl považovat takovou chybu, která je jasná každému odborníkovi na danou oblast (k tomu srovnej Barešová, E., Baudyš, P. Zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. BECK, 2002, s. 227). Zřejmým omylem tak může být zápis provedený v rozporu s listinou nebo s jiným podkladem pro změnu (např. chybný přepis údajů z listin do písemného operátu katastru nemovitostí, zápis na základě listiny, která není dokladem o změně nebo která zřejmě nic neprokazuje, případně zápis provedený bez listiny, pokud je jí jako podkladu k zápisu třeba). Za zřejmý omyl naopak nelze považovat zápis podle pravomocného, byť i nesprávného, rozhodnutí o povolení vkladu, rozhodnutí soudu či jiného správního orgánu, neboť katastrálnímu úřadu nepřísluší hodnotit věcnou stránku (věcný obsah) předložených listin.“

Dále Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 17.1.2008, č.j. 1 As 40/2007-103, uvedl, že „Vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu).“ Ze závěru druhého citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vyplývá, že tento považuje za zjevný omyl jak případy selhání pracovníků provádějících zápis do katastrálního operátu, tak i chybu vyplývající z porovnání evidovaného údaje v katastru s údajem na podkladové listině.

Podstatou institutu opravy chyby dle ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona je možnost odstranění rozporu mezi údaji v katastrálním operátu a listinou založenou ve sbírce listin katastrálního úřadu, na základě které byl zápis do katastru nemovitostí proveden. V projednávané věci jde proto o posouzení, zda-li žadatelka o opravu zápisu listinu, na základě

kteřé byl údaj do katastru zanesen předložila, a jestli z této listiny vyplývá, že zápis byl proveden nesprávně.

Údaje jsou do katastru nemovitostí zapisovány vždy na základě listin, které dokládají evidované skutečnosti. Rozhodnutím o opravě chyby v katastrálním operátu (§ 8 katastrálního zákona) lze opravit hranice mezi parcelami, pokud jejich evidence před provedením opravy nemá oporu v založených listinách. Pro posouzení věci není rozhodné, kdy k chybě došlo, ale zda katastrální úřad zjistil, že geometrické určení předmětných nemovitostí uvedené v operátu je chybné, a že je třeba toto určení opravit tak, aby zachycený stav odpovídal zjištěným podkladům.

Ze správního spisu soud zjistil, že žádost o provedení opravy doručila žalobkyně katastrálnímu úřadu dne 17.9. 2007. V návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu žalobkyně požadovala nahradit chybný údaj - nesprávné zakreslení slučky od pastviny k p.č.37 k.ú. Dolní Lomnice u Kunic a její navrácení do původního stavu podle mapy pozemkové knihy. Nezakreslená část pozemku mezi p.č. 319/2 a p.č. 308/3, která sloužila jako jediná přístupová cesta k pozemku p.č. 308/2 a vzhledem k tomu, že v pozemkové knize ani na katastru nemovitostí nebyla zaznamenána žádná změna u par.č. 308, patří pastvina-přístupová cesta stále k tomuto pozemku. Uvedla, že nově vytvořená zahrada p.č.308/3 byla prodána v roce 1985 a pozemek – pastvina - přístupová cesta nebyl předmětem prodeje (viz. příložená kupní smlouva). Žadatelka tedy žádala „o zakreslení podle skutečnosti“. Katastrální úřad (dále jen „KÚ“) reagoval vyjádřením ze dne 25.10.2007, v němž uvedl, že prošetřil údaj žalobkyně uváděný jako chybný a dospěl k závěru, že v katastrálním operátu se nenachází žádný podklad, který by opravňoval KÚ k opravě zákresu slučky u st.p. č.37. Kontrolně byly přeměřeny parcely č.37 a parcely č. 309 a bylo zjištěno, že odpovídají výměrám uvedeným v pozemkovém katastru. Dále uvedl, že opravou chyby dle § 8 odst.1 KaZ nelze řešit chyby vzniklé v evidenci katastru při jeho zakládání od r. 1964. Katastr nemovitostí byl zřízen k 1.1.1993 tak, že převzal operát bývalé evidence. Ust. § 8 odst.1 KaZ slouží k odstranění chyb vzniklých zřejmým omylem, nelze jím řešit spory o vlastnictví nebo existenci práva k nemovitosti. Na základě nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy v katastrálním operátu. KÚ zahájil dne 27.12.2007 řízení. V správním spise se nacházejí snímky z pozemkové mapy (např. z roku 1959 – zde je sporný pozemek začleněn do pozemku parc. č. 309, snímek z pozemkové mapy z roku 1985 z něj je patrné rozdělení pozemku 308 a poslední snímek z pozemkové mapy z roku 1990 a 94 – shodný stav se současným. Řízení bylo ukončeno rozhodnutím, v němž správní orgán odkázal na závěry učiněné ve vyjádření ze dne 25.10.2007. Inspektorát rozhodnutí KÚ dne 30.5.2008 zrušil pro nedostatek v odůvodnění.

Prvostupňový správní orgán, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ (dále jen KÚ) rozhodnutím č.j. OR- 282/2007-209-27 ze dne 28.11.2008 rozhodl, že: „1. Zákes mezi pozemky parcelní č. st. 37, 308/2 a 308/3 v katastrálním území (dále k.ú.) Dolní Lomnice u Kunic zůstane v souboru geodetických informací katastru nemovitostí na mapovém listu VS-VI-18-9 nezměněn. 2. Žádosti o provedení opravy zákresu Mgr. E.P. ze dne 17.9.2007 a ze dne 15.11.2007 se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu dle § 8 odst. 1 katastrálního zákona.“ V odůvodnění se uvádí, že v katastrálním operátu se nenachází žádný podklad, který by opravňoval KÚ k opravě zákresu mezi č. st. 37, 308/2 a 308/3 v katastrálním území (dále k.ú.) Dolní Lomnice u Kunic, ani jedna z žalobkyní přeložených příloh 1. a 2. neprokazuje umístění slučky směrem k pozemku p.č. 308, příloha č. 10 naopak prokazuje že k p.č.37 patřila i ona sporná část. K části požadované opravy týkající se chyby v zákresu mezi pozemky parcelní č. st. 37, 319/2 a 308/3 je v souladu s kat. mapou VS VI-18-9 dosud platnou a dle této byl zákes proveden, a to na základě polohopisného náčrtu z roku 1970. Z něj je zřejmé, že p.č.308/3

přiléhá až k p.č. 319/14 a 319/2. V dokumentaci KÚ je uložen záznam podrobného měření změn, vyhotovený firmou Nedoma, při němž vytyčení hranic pozemku 308/3 bylo provedeno na základě současné platné mapy VS VI-18-9, mapy dřívějšího pozemkového katastru - list.mapy č. 4, pozemkového plánu z roku 1937 na dělení p.č. 320, náčrtu z r. 1930 na zaměření st.p.č.37, polohopisného náčrtu z roku 1970 na dělení 308/2 a vznik vytyčované parcely 308/3 a z polního náčrtu č.135 na dělení p.č. 308/1 a vznik p.č. 308/4.

V odvolání ze dne 10.12.2008, žalobkyně a uvedla, že poslední stav zákresu v pozemkové knize ukazuje, že prostor mezi parcelami č. 317 a č. st. 37 je k parcele č. 308 „přisloučen“ a označen "W" - pastvina. Navíc má parcela č. 308 v knihovně vložce č. 6 charakteristiku jako „role s pastviskem“. Příloha č.1 (mapa poz. knihy) a 2 (mapa poz.katastru) ukazuje, jak byla slučka z mapy pozemkového katastru z roku 1964 vyškrabána a přepsána ve prospěch st. p.č.37. Pro takovou změnu neexistuje žádný právní doklad. V pozemkové knize není zapsána žádná změna parcely č.308. Je proto nutno upozornit na nesoulad mapy pozemkového katastru a mapy pozemkových knih, z tohoto důvodu je za správný nutno považovat stav zobrazený na mapě pozemkové knihy. Historie dělení p.č.308 prokázala, že probíhalo v původním obvodu a z původních výměr. K náčrtu ohlašovacímho listu 6,17 je zakreslena slučka pro plochu mezi p.č. 317 a p.č.37 k p.č.309. Z nákresu vyplývá, že slučka pro stejnou plochu parcely 308 není rušena (viz. zpráva M. přiložená k odvolání proti rozhodnutí KÚ ze dne 26.2.2008). Mapa katastru z r.1841 neřeší vlastnické vztahy zobrazuje kultury rostlin –barevně nejsou v ní užívány slučky, proto není jasné z čeho KÚ usuzuje, že sporná část náleží p.č. 37; dle vysvětlivek je sporná část p.č.308 označena pastvinou –světlezelenou barvou a zn. W. v okolí je dřevěná stavba–žlutá a zahrada sytě zelená, nádvoří-bílá. Sporný pozemek nemůže patřit k p.č.37 ani k zahradě p.č. 309 jelikož v knihovně vložce č. 10 není uvedena žádná pastvina. Polohopisný náčrt z roku 1970 dokumentoval již tehdy stávající stav, což lze odvozovat z toho, že jako hranice oddělovaného pozemku je v náčrtu poznamenáno dřevěné oplocení. Právní předchůdci manželů Boudových si pozemek v roce 1965 oplotili a dodnes je na původním místě, a sporný pozemek mezi p.č.319/2 a 308/3 nebyl předmětem prodeje- viz kupní smlouva a odhad přílohy č. 7 a 8. Výsledky měření firmou Ing. Reiserová potvrzují polohovou neměnnost hranic pozemku č.308/3 zaměřeného v r.1970 – západní část pozemku navazuje na nezpevněné koryto podél stavby na p.č.37, pozemek 308/3 pak nemůže sousedit s p.č. 319/2 a tato skutečnost je uvedena na polohopisném náčrtu z r. 1970 chybně, a to se projevilo i v chybném zákresu do mapy, z náčrtu Ing. N. je jasné vidět, že skutečná hranice p.č. 308/3 nesouhlasí se zobrazením na mapě na náčrtu z r.1970 a došlo k posunu celé parcely směrem na západ a na východní hranici tak vznikly nové lomové body 63, 64 a 65, které nejsou zakresleny v polohopisném náčrtu z r. 1970, z něj je naopak zřejmé, že východní hranice navazuje na hranici p.č. 309 hranice sousední p.č.308/2 nemá žádný lomový bod, jak ukazují fotodokumentace oplocení. Náčrt Ing. N. neodpovídá, ani současné kat. mapě, ani skutečným hranicím pozemku.

Z odůvodnění rozhodnutí, žalovaného vyplývá, že nebyl shledán rozpor mezi údajem v katastrálním operátu a listinou založenou ve sbírce listin katastrálního úřadu, na základě které byl zápis do katastru nemovitostí proveden, proto žádosti žalobkyně o provedení opravy nevyhověl. Žalovaný po prošetření podkladů spisového materiálu, na základě kterého bylo vydáno napadené rozhodnutí zjistil, že z předložené žádosti a přiložených dokladů vyplývá skutečnost, že k uvedenému rozdílu v zobrazení došlo v dnes již historických pozemkových evidencích, tj. pozemkové knize a v pozemkovém katastru. Ze zápisů knihovně vložky č. 6 pozemkové knihy pro katastrální obec Dolní Lomnice ZKI zjistil, že parc.č. 308 role s pastviskem je evidována ve vlastnictví J.P. a M.P. každý 1/2 dle postupní smlouvy ze dne 3.4.1937, oddacího listu ze dne 1.5.1937 a dekretu ze dne 5.4. 1937. Dle knihovně vložky

č.1.10 pozemkové knihy pro katastrální obec Dolní Lomnice se dle ohlašovacího listu číslo 10 z roku 1930 a nástinu poznamenalo, že část parcely č.309 zahrady je sloučena se stavební parcelou č. 37, č.d. 796. Stavební parcela č. 37 s domem č.p. 10 a parcelou č. 309 je dle posledního zápisu v knihovně vložky Č. 10 evidovaná ve vlastnictví M.P. dle snímku notářského spisu ze dne 13.8.1945 č.d. 328. Poslední stav zobrazení v katastrální mapě pozemkového katastru slučku z části parcel nacházející se mezi parcelou č. 317 a stavební parcelou č. 37 k parcele č. 308 nenachází. Tato slučka není zobrazena ani na náčrtu z roku 1930 k ohlašovacímu listu číslo 6,17. Odstraňování neplatných sluček z mapy se v té době provádělo vodorovným přeškrtnutím v polovině horní a dolní části této značky. V odvolání je uvedeno, že byla tato slučka z mapy vyškrobána. K tomu může pouze ZKI konstatovat, že pokud byla slučka vyškrobána nebyl to standardní postup. Žalovaný popsal historické souvislosti týkající se vedení evidence nemovitostí a uvedl, že pozemkový katastr byl velmi přesný a spolehlivý především do r. 1938, později již jeho údržba nebyla dostatečná a zejména po r. 1945 se začal hrubě rozcházet se skutečností a po roce 1956 se přestal udržovat vůbec. V roce 1955 vyšla směrnice Jednotné evidence půdy, jejíž cílem bylo udržovat stav se skutečným stavem. V roce 1964 byl založen jediný systém evidence nemovitostí. Operát evidence nemovitostí se stal po 1.1.1993 operát katastru nemovitostí. Chyby vzniklé již v historických pozemkových evidencích dnes zjištěné nelze napravovat opravou chyby podle ust. § 8 odst. 1 KaZ, neboť tímto ustanovením lze opravit pouze chyby, které vznikly v operátu katastru nemovitostí. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 29 KaZ se účinností tohoto zákona považuje operát evidence nemovitostí za katastrální operát se dovozuje, že na základě tohoto ustanovení se napravují i chyby vzniklé při zakládání a vedení bývalé evidence nemovitostí. K tvrzení žalobkyně uvedené v odvolání, že v případě nesouladu mapy pozemkového katastru a mapy pozemkových knih se považuje za platný stav uvedený v mapě pozemkových knih, žalovaný uvedl, že pokud pozemková mapa, která byla součástí operátu evidence nemovitostí obsahovala nesrovnalosti s katastrální mapou pozemkového katastru, které nebyly podloženy žádným výsledkem zeměměřických činností, ať již měřeními nebo místním šetřením, provede katastrální úřad opravu podle posledního stavu zobrazení v katastrální mapě pozemkového katastru. A jestliže, jak je v odvolání uvedeno, ke změně při sloučení parcel došlo pravděpodobně v roce 1930 zápisem náčrtu z roku 1930 k ohlašovacímu listu č. 6, 17, tedy k chybě došlo v pozemkovém katastru, není k provedené opravě KÚ oprávněn, ale je k nápravě oprávněn pouze příslušný soud. K druhé části návrhu na opravu týkající se nezakreslené části pozemku mezi parcelou č. 319/2 a parcelou č. 308/3, která sloužila jako jediná přístupová cesta k pozemku p.č. 308/2 žalovaný uvedl, že zobrazení v platné katastrální mapě odpovídá polohopisnému náčrtu č. 94 z roku 1970 na dělení parcely č. 308/2 a vznik parcely č.308/3 (mikrofilm číslo 2579). Jak je uvedeno i v prvostupňovém rozhodnutí je z tohoto náčrtu zřejmé, že nově vzniklá parcela č. 308/3 přiléhá až k parcele č. 319/14 a 319/2. Notářským zápisem N 631/85, NZ 544/85 kupní smlouvou se psanou notářským zápisem J. a M.P. prodávají P. a M.Z. parcelu č.308/3 o výměře 521 m². Předmětem prodeje byla parcela, jejíž geometrické a polohové určení je dáno polním náčrtem č. 94 z roku 1970. Zda ve skutečnosti oplocení odpovídá geometrickému a polohovému určení pozemku lze zjistit vytyčením hranice předmětného pozemku parcelní č. 38/3. Z vytyčovacího náčrtu . zakázky 495-I/2008 vyhotoveným geodetickou firmou Ing. J.Nedoma bylo zjištěno, že oplocení parcely č. 308/3 neodpovídá vlastnické hranici. V odvolání je uvedeno, že výsledky měření prováděné firmou Ing. Reiserová v lednu 2008 potvrzují v terénu polohovou neměnnost hranic pozemku č. 308/3 zaměřeného v roce 1970. K tomu ZKI sděluje, že předmětný vytyčovací náčrt číslo zakázky 501-76/07 ze dne 31.2.2008 vyhotovený Ing. J.M. na základě žádosti Mgr. E.P. nelze použít, neboť z něj vyplývá nesouhlas vlastníků PhDr. V.B. a PhDr. J.B. Jestliže dohoda mezi dotčenými vlastníky z různých důvodů není možná, pak nezbyvá, než se v dané věci obrátit na soud, který v

nalézacím řízení rozhodne, kdo je skutečným vlastníkem sporné části pozemku, tj. pozemku vymezené na straně jedné hranicí evidovanou a zobrazenou v katastru nemovitostí a na straně druhé hranicí tvrzenou účastníky sporu tak, jak již odvolatel provedl (žaloba na určení vlastnického práva podaná u Okresního soudu Praha-východ č.j. 19 C 86/2008 ze dne 16.4.2008). KÚ pak na základě pravomocného rozhodnutí soudu o určení vlastnictví zaeviduje vlastníka sporných částí nemovitostí záznamem.

V daném případě bylo žalovaným zjištěno, že zobrazení předmětných parcel odpovídá jednak zobrazení posledního stavu zobrazení katastrální mapy. Z polohopisného náčrtu z roku 1970 je zřejmé, že východní hranice parcely č. 308/3 plynule navazuje na hranici č. 309 hranice sousední parcely č. 308/2 zde nemá žádný lomový hod, což dokazuje i fotodokumentace oplocení. K tomu ZKI sděluje, že důkazem v daném případě může být pouze výsledek zeměměřických činností doložený protokolárním prohlášením všech dotčených vlastníků, že zaměřená hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna, nikoliv fotodokumentace. Vzhledem k tomu, že takový výsledek zeměměřických činností se všemi náležitostmi nebyl KÚ předložen, nelze provést opravu. Předložen byl pouze geometrický plán Ing.M. Reiserové číslo zakázky 501-76/2008 na opravu geometrického a polohového určení, který však nebyl KÚ převzat do dokumentace, neboť neobsahoval všechny náležitosti (chyběli především ověřené podpisy dotčených vlastníků nemovitostí).

Soud posoudil věc následovně:

Rámec, v kterém je soud projednávanou věc oprávněn rozhodnout a rozhodnutí žalovaného přezkoumat je dán charakterem a účelem řízení dle ust. § 8 katastrálního zákona. V tomto rámci se soud může zabývat žalobními body, nebo-li skutkovými a právními tvrzeními nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Podstatou první žalobní námitky je, že žalobkyně zjistila, že chybu v pozemkových mapách učinil katastrální úřad, resp. středisko geodézie a to v souvislosti se zpracováním polohopisného náčrtu z roku 1970, v rámci kterého byly některé skutečnosti zaznamenány chybně, což se projevilo i v chybném zákresu pozemku parc. č. 308/3 do mapy, v roce 1930 došlo totiž k změnám na pozemcích parc. č. 37 a 309, kdy došlo ke zvětšení výměry pozemku parc. č. 37 na úkor pozemku parc. č. 309, a v souvislosti se zpracováním tohoto polohopisného náčrtu k ohlašovacím listům č. 6, 17 z roku 1930 došlo k chybnému zákresu situace na sousední nemovitosti a to pozemku parc. č.308, neboť bez jakéhokoliv podkladu se objevila mezi spornou částí pozemku parc. č. 308 a pozemkem parc. č. 309 slučovací značka. Navrhovala proto opravu chyby v katastrálním operátu, protože došlo k chybnému zobrazení parcely č. 308/3 v katastrální mapě na základě chybného polohopisného náčrtu z roku 1970, kde na západní hranici p. č. 308/3 chybí zakreslení části p.č. 308/2 a při zákresu do katastrální mapy tak došlo k posunutí p. č. 308/3 západním směrem. Dále navrhovala navrácení slučky k p. č. 308 (resp. p.č. 308/2) podle mapy pozemkové knihy. V minulosti byla totiž v mapě pozemkového katastru bezdůvodně vřskrábána a překreslena ve prospěch p.č.37. V pozemkové knize je zápis, který jednoznačně prokazuje, že část pozemku č. 308 pastvina (označeno W) je ve vlastnictví J.P. a M.P. (právních předchůdců žalobkyně). Tento zápis není zpochybněn žádnými jinými právoplatnými listinami a skutečnostmi, které mohou mít vliv na existenci vlastnického vztahu.

Soud k této námitce uvádí, že podstatou řízení ve věci opravy chyby dle § 8 katastrálního zákona zahájeného na návrh vlastníka je prověření, zda se jedná o chybu ve smyslu ust. § 8 zákona nebo nikoliv, protože opravu chybných údajů podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona v platném znění, lze provést pouze z důvodů v tomto ustanovení taxativně vymezených zákonem, tj. z důvodu vzniklého zřejmého omylu při vedení a

obnově katastru nebo vzniklých nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Jak již bylo výše uvedeno judikatura správních soudů vyložila pojem „zřejmý omyl při vedení a obnově katastru“. Zřejmým omylem tak může být zápis provedený v rozporu s listinou nebo s jiným podkladem pro změnu, například může jít chybný přepis údajů z listin do písemného operátu katastru nemovitostí, zápis na základě listiny, která není dokladem o změně nebo která zřejmě nic neprokazuje, případně zápis provedený bez listiny, pokud je jí jako podkladu k zápisu třeba, nebo zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem. Omyl se pak může týkat skutkových okolností (chyba v počítání) nebo právních (na základě listiny, která nesplňuje požadavky katastrálního zákona), vždy však půjde skutečnost zjevně („zřejmý omyl“) vyplývající z porovnání listiny, na základě které byl zápis proveden a zápisu. O zřejmý omyl ve smyslu § 8 odst. 1 katastrálního zákona se tedy nejedná pokud je zjištěn rozpor zápisu se skutečným stavem, ten lze napravit cestou revize či obnovy katastrálního operátu. V projednávaném případě porovnáním listiny, na základě které byl proveden zápis ohledně části požadované opravy týkající se chyby v zákresu mezi pozemky parcelní č. st. 37, 319/2 a 308/3, je zápis (resp.zákres) proveden v souladu s kat. mapou VS VI-18-9 platnou dosud a v ní byl zákres proveden na základě polohopisného náčrtu č.94 z roku 1970. Z toho soud musí nutně dospět k závěru, že nebyl zjištěn nesoulad mezi zápisem (zákresem) a listinou, na základě které byl zápis (zákres proveden). Jestliže došlo k chybnému zákresu v předchozích listinách, na základě kterých byl následně nesprávně zakreslený stav opětovně do podkladových listin přenášen a objevil se tak i v listině, která byla podkladem pro současný existující zápis (zákres), nemůže se jednat o zřejmý omyl. Nelze totiž tady dovést onu jednoznačnost (zřejmost) zjistitelnou z porovnání podkladu pro zápis a zápisu. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí nevylučuje možnost, že k takovému pochybení mohlo dojít, konkrétně při přenosu z listiny z roku 1930 v souvislosti se zpracováním polohopisného náčrtu k ohlašovacím listům č. 6, 17 z roku 1970, v rámci kterého mohly být některé skutečnosti zaznamenány chybně, ovšem tato pochybnost není zjevná ani zřejmá a nemůže být tedy řešena v rámci institutu opravy zřejmých chyb dle § 8 katastrálního zákona, a katastrální úřad nemá pravomoc takové nesrovnalosti řešit. Soud musí přisvědčit argumentaci žalovaného uvedené v odůvodnění jeho rozhodnutí, že dle institutu § 8 katastrálního zákona nelze napravovat chyby vzniklé v historických evidencích, konkrétně chyby vzniklé před založením jednotné evidence nemovitostí v roce 1964, protože dle § 29 katastrálního zákona se považuje za katastrální operát i operát evidence nemovitostí založený v roce 1964, a tento byl v roce 1.1.1993 převzat do operátu katastru nemovitostí. Druhým důvodem, proč katastrální úřad opravu nemohl provést je proto ta skutečnost, že po roce 1964 jsou listiny, na základě je kterých sporný pozemek zakreslen, souladné se současným zápisem, a pokud z listiny z roku 1930 lze dovést zákres odlišný, nelze institutem dle § 8 katastrálního zákona takovou nesrovnalost odstraňovat. Jak již soud uvedl, chyba v evidenci katastru, která není zjevná a zjištění, jak k ní došlo a jak budou zasažena práva dotčených vlastníků, si vyžaduje dokazování, jak vyplývá, z výše popsaného řízení správních orgánů, evidentně nemůže být odstraňována či napravována správním orgánem tady (katastrálním úřadem). Řešení takového dle žalobkyně „chybného zápisu“, právě proto že zasahuje do vlastnictvích práv musí být svěřeno soudu v občanskoprávním řízení, kdy pouze tento v nalézacím řízení může zjišťovat, komu ve skutečnosti náleží vlastnické právo ke sporné části pozemku. Na základě takového pravomocného rozhodnutí soudu pak katastrální úřad je oprávněn provést změnu zápisu.

Katastrální úřad může opravit pouze chybné údaje katastru, které vznikly

nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. O takový případ se v projednávané věci také nejedná, katastrální úřad není oprávněn opravovat listiny, o nichž se žalobkyně domnívá, že byly vyhotoveny vadně nebo, že zákres v nich učiněn byl zfalšován („slučka vyškrabána“). Soudy ve správním soudnictví jsou pak respektující kasační (přezkumný) princip soudního řízení správního oprávněny pouze zjistit, zda-li postup katastrálního úřadu v řízení podle § 8 katastrálního zákona byl zákonný, a zda-li nepřekročil meze, které mu zákon v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu stanovuje. Pokud po prošetření katastrální úřad zjistí, že se jedná o chybu ve smyslu ustanovení § 8 katastrálního zákona je povinen ji opravit tak, aby uvedl do souladu katastrální operát s listinami uloženými v katastru nemovitostí, tento nesoulad však shledán nebyl, pokud žalobkyně tvrdí nesoulad podkladových listin s předchozími listinami, opravu nelze provést, neboť se jedná o věc nejasnou a spornou.

Žalobkyně v rámci druhé námitky uvedla, že navrhovala řadu důkazů např. správné zobrazení skutečnosti je na GP č. 501-76/2008, který byl vypracován firmou Ing. Reiserová - geodetické práce v lednu 2008. Žalovaný ve svém rozhodnutí odůvodnil závěr, proč k tomuto důkazu nemohl přihlídnout a uvedl, že geometrický plán Ing.Reiserové číslo zakázky 501-76/2008 na opravu geometrického a polohového určení, nebyl převzat do dokumentace, „neboť neobsahoval všechny náležitosti (chyběli především ověřené podpisy dotčených vlastníků nemovitostí.“ Na základě geometrického plánu je povinen katastrální úřad provést změnu zákresu, ovšem musí s takovou změnou souhlasit touto změnou dotčení vlastníci, a svými ověřenými podpisy s touto změnou vyjadřují souhlas.

K žalobkyní tvrzené nesprávnosti a nezákonnosti rozhodnutí žalovaného soud uvádí, že žalovaný podrobně vyložil důvody, proč nemohl katastrální úřad vyhovět žádosti žalobkyně když uvedl, že zobrazení v platné katastrální mapě odpovídá polohopisnému náčrtu č. 94 z roku 1970 na dělení parcely č. 308/2 a vznik parcely č. 308/3 (mikrofilm číslo 2579). Z tohoto náčrtu je zřejmé, že nově vzniklá parcela číslo 308/3 přiléhá až k parcele číslo 319/4 a 319/2. Tento závěr soud přezkoumal, při jednání soud provedl důkaz těmito materiály, s žalobkyní i s žalovaným porovnal oba podklady a dospěl k závěru, že současné zobrazení sporné parcely odpovídá listinám, na základě kterých bylo zakresleno (tj. s katastrální mapou VS VI-18-9 a polohopisnému náčrtu č. 94 z roku 1970). Další listinou, která potvrzuje nynější zakreslení sporného pozemku je Notářský zápis N 631/85, NZ 544/85 - kupní smlouva, na základě kterého J. a M. P. prodávají P. a M.Z. parcelu č. 308/3 o výměře 521 m². Předmětem prodeje byla parcela, jejíž geometrické a polohové určení je dáno polním náčrtem č.94 z roku 1970. Skutečnost, že oplocení neodpovídá geometrickému a polohovému určení pozemku, zjištěná vytyčením hranice předmětného pozemku parcelní č. 308/3, z vytyčovacího náčrtu č. zakázky 495-1/2008, vyhotoveným geodetickou firmou Ing. Jan Nedoma, nemá na postup katastrálního úřadu v této věci vliv.

V závěru žalobkyně obecně vytýkala rozhodnutí žalovaného skutečnost, že „žalovaný ve svém rozhodnutí cituje nesprávné výroky, nepravdivé skutečnosti a nesprávné odůvodnění rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ, proti kterým se žalobkyně odvolala a žádným způsobem je nevyvrací.“ Soud neshledal námitku důvodnou, žalovaný, jak vyplývá, z podrobného konstatování odvolání žalobkyně a následně z odůvodnění rozhodnutí žalovaného reagoval na všechny v odvolání vznesené námitky žalobkyně.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem, a protože

soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

O nákladech osob zúčastněných na řízení rozhodl soud samostatným výrokem, tak že právo jim na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 5 s.ř.s.), neboť jim nebyla soudem uložena žádná povinnost, která by vznik nákladů odůvodňovala.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 11.10. 2011

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu